

Vogelwacht Schouwen en Duiveland

Lang hebben we de naam Vogelbeschermingswacht niet gevoerd. Vogelwacht klonk vlotter en we wilden met onze tijd meegaan! De eerste contacten kregen we via onze vrienden Drijver en Ruiter en alras kregen we banden met verenigingen, die soortgelijke doelstellingen hebben.

Deze reacties leveren stapels papier op. Archieven van dertien jaar vullen thans een deel van mijn huis en van een belendend perceel (vrij naar Carmiggelt), het valt me nu eenmaal moeilijk iets weg te gooien.

Zelf doen we ook mee aan het verspreiden van lectuur. Ons bestuurslid, oud-adjudant van politie de heer Kouwen, ontpopte zich als een goed redacteur, in wiens handen ons kwartaalorgaan „Sterna” levendig en leesbaar is. De banden met onze leden zijn nu inderdaad veel steviger dan vroeger, toen zij alleen het jaarverslag onder ogen kregen en convocaties voor excursies en lezingen.

De eilandelijke pers droeg er veel toe bij om onze Vogelwacht bekendheid te geven; elk evenement, en dat zijn er vele geweest, werd meestal eerst aangekondigd en daarna uitvoerig besproken.

Vanaf de start op 10 mei 1949 hebben we ons toegelegd op nauw contact met de scholen, zoals b.v. het verstrekken van vogelplaten, aanvulling voor de schoolbibliotheken, het laten maken van opstellen en tekeningen, beleggen van schoolmiddagen in overleg met de inspecteur van het L.O., excursies, wintervoederingsacties enz. Dit betreft dan het gehele eiland.

In een artikel „School en Vogelwacht” maakte de pers hier uitvoerig melding van. Van een ander, dat onder de kop „Schouwens Vogelschat” verscheen, volgen hier enige regels.

„De tijd is gelukkig voorbij, dat al dat vogelgedoe werd bestempeld als sentimentele onzin. Er is ook in de volksopinie een langzame verandering ten goede gekomen. De Vogelwacht heeft vooral aan deze wijziging in gunstige zin een krachtige stimulans gegeven. Deze vereniging heeft zeker wortel geschoten in het eilandelijk leven. Dat is vooral verheugend, omdat het geloof aan de ideële waarden van de Vogelwacht hiermede duidelijke bevestiging vindt.”

Met de jaren nam het aantal leden toe.

In 1949, jaar van oprichting, 40 leden; 1953: 320 leden; 1956: 490 leden; thans 585 leden en meer dan 400 jeugdleden. Vele sprekers hebben met lezingen en voordrachten en het vertonen van films en dia's ons waardevolle avonden bezorgd.

Op 17 juni 1954 werden de statuten bij Kon. Besl. goedgekeurd.

Van gemeentewege wordt subsidie gegeven en van vele verenigingen kunnen we ook op een jaarlijkse geldelijke bijdrage rekenen.

Mochten er tekorten zijn, dan kunnen we bij de provincie aankloppen om een jaarlijkse bijdrage van f 100,—. Eénmaal hebben we hier gebruik van gemaakt! De begroting laat jaarlijks f 2500,— toe voor ons werk.

De eerste zeven jaren bedroeg de contributie f 1,— per jaar, thans f 2,—.

De Jeugdvogelwacht werkt thans min of meer als een zelfstandige groep en geeft de „Dwergster” uit, een leuke variatie op onze „Sterna”. De heer Zevering, hoofd der school te Noordwelle, en zijn echtgenote zijn de ziel van deze jongerengroep. Hier is constant gebrek aan leiding om eens met groepen iongens en meisjes naar buiten te gaan. De Technische School uit Zierikzee vervaardigt tegen billijke prijs nest- en voederkastjes, die vlot van de hand gaan. Zij hebben ook grote overzichtelijke borden geschilderd, met namen van de inlagen en de vogels, die hier voorkomen en een afbeelding in kleur van enkele vogels. Ook hebben zij vele andere bordjes voor ons gemaakt.

In de strenge winter van 1956 stroomde het voedsel toe, de Vogelwacht was praktisch overal ingeschakeld. We hebben ook de beschikking over een asyl.

Vogelwachters werden in 1958 aange trokken. Nog steeds wordt op zon- en feestdagen voor dag en dauw dienst gedaan in de natuurgebieden. Ook op andere tijdstippen wordt controle uitgeoefend.

In 1958 werd een tentoonstelling gehouden, die twee weken duurde en meer dan 2.200 kijkers trok. Mooie foto's van Carl van 't Oever en M. Verbruggen trokken daarbij de aandacht. Van het Museum van Onderwijs uit Den Haag werd veel materiaal ontvangen.

Traditiegetrouw maken we ieder jaar geluidenexcursies, een autobustocht tij-

(Vervolg van blz. 351)

dens de Pinksterdagen langs natuurgebieden op het eiland en twee maal per week wandelingen langs de zilvermeeuwenbroedkern, in juni en juli. Duizenden deelnemers hebben hier in de afgelopen jaren meegelopen, onder meer onze Kroonprinses.

We zijn zeker niet wetenschappelijk ingesteld, maar aan het verzamelen van algemene gegevens doen we graag mee. Zo zoeken we de stranden af op olie-slachtoffers; verzamelen op verzoek broedgegevens; hebben zijdelingse bemoeiingen met het ringen van vogels en met de vinkenbaan en sturen trekwaarnemingen op.

In 1958 hebben we een lijst van broedvogels, trekkers en dwaalgasten uitgegeven. Als toeristische attractie ver-

kopen we een fotokaart met 16 afbeeldingen van natuur en vogels van de kop van Schouwen.

Resultaten? Och, we zijn een klein eindje op stap, we zijn niet meer weg te cijferen en dat wil toch wel wat zeggen.

Hoe het over enige jaren zal gaan, als we eiland af zijn? Kunnen we de stoot van de massa weerstaan? De massa, die Schouwen als vakantiepeeltuin zal gebruiken, als haar zandbak, en met de kracht van een onwetende de natuur op haar manier zal onderzoeken... maar daarvoor eerst de boel onderste boven zal gooien! Zullen we dit op de juiste manier op kunnen vangen?

- *Het secretariaat is gevestigd: Lage-weg A 9, Burgh (Schouwen).*